KARI’S GEHEIMEN

KARI’S GEHEIMEN

JO AN BEE

`````

Auteur: JO AN BEE
Coverdesign: JO AN BEE
ISBN: 9789465462981
© JOANBEE
`````

Andere boeken van deze schrijver ook verkrijgbaar bij Brave New Books

Mishandeld

Sundown Club

Brand

Lyndy en Haar knappe man

Alison

Is er nog hoop?

IJshockey of toch liefde?

Hart van Goud

Four Bees
Deel 1, Brad
Deel 2, Barto
Deel 3, Bri
Deel 4, Billy

Onverwachte Wending, een ongeluk of toch een geluk!

Herinneringen, hoe haar leven veranderd.

Hij, die overwint! Zal zij ook kunnen overwinnen?

McNeal, PI
Dex, de man van de oplossing.

Orange Valley
Deel 1, De liefde overwint!
Deel 2, Liefde is alles!
Deel 3, Onverwachte Liefde!

Niets van deze uitgave mag op welke wijze dan ook worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.
Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver.
Elke gelijkenis met bestaande personen berusten op toeval.

Dankwoord

Blij als ik ben, dat ik mag schrijven en mijn boeken mag uitgeven, wil ik graag mijn gezin bedanken voor hun steun. Dit kon ik nooit doen zonder het geloof van mijn man en kinderen in mij, maar ook niet zonder geloof van kunnen van diverse uitgevers. Ook hun wil ik bedanken voor alle soorten van commentaar, die ze mij hebben gegeven. Daar had ik veel steun aan. Blij ben ik als jullie mijn boeken blijven lezen! Net zoals ikzelf ook altijd ben blijven lezen!

Korte inhoud

KARI’S GEHEIMEN

Dit boek is tegelijkertijd te lezen met het andere deel in deze serie “Jay”. Kari heeft genoeg geheimen, maar als ze door een vriendin voor de zoveelste keer in de maling wordt genomen is het klaar. Maar dat ze daarbij de man van haar dromen tegen is gekomen, had ze niet verwacht. Maar het gaat allemaal niet van een leien dakje. Het is ook dat ze het zichzelf totaal onmogelijk maakt. Maar komt het goed, niet als het aan haar ligt. Maar dan heeft ze niet op Jay gerekend.

<1>

Kari Mendez heeft een vriendin, niet haar beste vriendin. Die heeft ze niet, maar gewoon een vriendin. Deze vriendin Amanda Newman is niet altijd betrouwbaar gebleken in het verleden en dus is Kari voorzichtig als Amanda haar uitnodigt om samen een avondje uit te gaan naar een club. Kari dringt erop aan, dat ze dit keer bij haar blijft en er niet vandoor gaat. Met haar hand op haar hart belooft ze om dit niet meer te doen. Maar Kari is er niet gerust op, maar belooft om samen een avondje uit te gaan. Het is in een club, dus zal ze best weg kunnen gaan als iets haar niet bevalt. Of als Amanda haar alleen laat. Al blijft ze bij hoog en laag beweren, dat ze dat nooit meer zal doen. Dat valt nog te bezien. Eerst maar eens deze avond door zien te komen. Want Kari is niet van plan om haar nog meer credit te geven. Ze maken zich op en kleden zich mooi aan. Kari besluit hoge hakken aan te doen met haar nieuwe jeans, die strak om haar billen zit. Haar topje laat haar buik zien. Met een v-hals ook, die haar decolleté laat zien. Hot ziet ze eruit. Vindt ze zelf. Amanda laat veel meer zien en ziet er, vindt ze, sletterig uit. Om negen uur stappen ze in de auto van Amanda, die hun erheen rijdt. Ze rijdt naar de rand van de stad. Waar volgens Kari geen club staat.
‘Waar gaan we nu heen eigenlijk?’
‘Gewoon naar een nieuwe club.’
‘Nieuw?’
‘Ja. Deze club is nieuw en blijkbaar heel leuk.’
‘Je hebt dit niet zelf gezien?’
‘Nee, alleen van horen zeggen.’
Dan rijdt Amanda een parkeerterrein op waar voornamelijk motoren staan. Goed uitziende motoren weliswaar, maar voornamelijk motoren. Er staan samen met die van Amanda maar twee auto’s. En dat voelt raar. Ze zegt niets en gaat met Amanda mee. Ze stappen uit en lopen naar de deur, die openstaat. Als ze binnen staan, wordt het even stil, maar al snel gaan de gesprekken door. Ze zijn schijnbaar vreemde eenden in deze bijt. Maar er rust een fijne en goedmoedige sfeer. Naast elkaar lopen ze naar de bar om een drankje te bestellen. De barman is vriendelijk en groot, enorm zeg maar.
“Wat willen de dames drinken?’

Dan bestellen ze beide een biertje van de tap. Deze smaakt verdomde goed. Als ze beide een paar slokken hebben genomen, laat Amanda weten dat ze naar het toilet gaat. Nu al? Denkt Kari dan, maar laat het meteen los. De sfeer in deze club/kroeg is aangenaam. Maar als ze al vijftien minuten staat te wachten op Amanda kijkt ze eens flink om zich heen, maar ziet haar niet. Dus besluit ze zelf even het toilet te bezoeken. Maar na alle hokjes nagekeken te hebben, vindt ze haar niet. Als ze het damestoilet weer uitloopt, dan ziet ze aan de andere kant dan waar ze vandaan kwam een deur. Ze doet deze open en staat buiten. Op het zijterrein vanwaar je parkeert. Ze loopt erom heen maar ziet de auto waarmee ze gekomen zijn ook niet meer. Vreemd denkt ze dan en loopt terug naar binnen. Maar ook in de club/kroeg is ze nog steeds niet te vinden. Dan vraagt ze de barman of hij haar vriendin gezien heeft, maar hij schudt zijn hoofd en trekt even zijn schouders omhoog. Ze legt geld neer op de bar voor beide biertjes en ze vertrekt. Pakt haar tas, die ze per ongeluk heeft laten liggen en vertrekt. Alsnog. Boos op zichzelf. Dat ze er weer ingetrapt is. Voor haar is het klaar. Dit is compleet verkeerd en ze is zo boos, dat ze Amanda nooit meer gaat geloven op haar woord. Maar ook nooit meer mee uitgaat. Met haar. Ze gaat lopen en na een honderd meter stapt ze uit haar hoge hakken en neemt deze in haar hand. Ze loopt nog eens honderd meter als ze een motor hoort aankomen. Ze kijkt niet op, maar loopt gewoon door. Er stopt een motor naast haar en de persoon vraagt haar iets.
‘Verdwaald?’
Een zware lage stem stelt deze vraag aan haar, maar eerst wil ze niet reageren. Dan kijkt ze op en ziet een grote man met een helm op. Hij duwt de motor vooruit in plaats dat hij rijdt. Als de man zijn helm afdoet, ziet ze een goed uitziende, zeg maar rustig, zeer goed uitziende man. Brede schouders, slanke middel en heel veel spieren. Hij draagt niet zo’n motorpak, maar een jeans met een shirt zonder mouwen, maar wel met een hesje eroverheen. Een hesje van een één of andere motorclub. Maar de naam kan ze niet lezen. Hij vraagt haar nogmaals of ze verdwaald is waar ze nog steeds niet op wil reageren. Hij vraagt haar of hij haar ergens af kan zetten. Maar hem alleen aankijkend schudt ze haar hoofd. Ze loopt gewoon door op haar zo blote voeten. Maar langzaam volgt hij haar. Als hij weer vraagt of hij haar ergens kan afzetten, schudt ze nee. Dat ze niet met vreemde mannen meegaat. Mannen die ze niet kent. Dan haalt hij zijn mobiel uit zijn zak en begint een gesprek. Zo vreemd dat hij in haar bijzijn een

gesprek start met iemand anders. Een facetime gesprek met wat blijkt zijn vader is. Hij legt uit aan zijn vader dat hij iemand langs de kant van de weg zag lopen en dat ze niet bij hem op de motor wil stappen, omdat ze hem niet kent. Hij is een vreemde. Dan pas bemerkt ze dat hij zijn telefoon naar haar gedraaid heeft. Zijn vader begint een gesprek met haar. Hij ziet haar schoenen in de hand en begint over die rottige kleine steentjes langs de kant van de weg. Schijnbaar kent hij die steentjes goed. Ze beginnen een lang gesprek met elkaar waarbij de vrouw van deze man zich in het gesprek mengt. Dus de vader en de moeder van deze stoere man, die naast haar staat met die motor. Na dit gesprek laat ze de man haar naar huis brengen. Althans dat moet hij denken. Aanwijzingen gevend onderweg. Ze laat hem haar afzetten bij een appartementengebouw. Stapt naar binnen en doet alsof ze naar een appartement loopt. Dan rijdt hij weg. Ze loopt verder naar haar eigen appartementengebouw. Waar ze wel woont. Wat ze niet doorheeft, dat de man haar gevolgd is. En op haar wachtte. Alsof hij wist dat ze hem misleiden zou. Daarna stapt ze haar gebouw binnen en loopt naar haar appartement.

Kari is enorm boos op Amanda na die wandeling van een paar honderd meter doen haar voeten zeer. Want inderdaad die kleine steentje waren behoorlijk pijnlijk. Maar het wordt tijd om Amanda te vergeten en andere vriendinnen te gaan zoeken. En ook nog een baan. Haar vorige baan is opgehouden, omdat de eigenaar een vervelende klootzak was. Handtastelijk en zo. Dus had ze haar baan opgezegd en was vertrokken. Maar nu moest ze dus echt op zoek gaan naar een volgende baan. De volgende ochtend besluit ze eerst een restaurant op te zoeken voor een ontbijt. Haar koelkast is namelijk erg leeg. Op een volle maag is het ook beter zoeken. Het zal de laatste verwennerij zijn totdat ze een baan heeft en haar eerste geld krijgt. Nadat ze haar ontbijt binnen heeft, gaat ze afrekenen, want de serveerster heeft al een poosje zich niet laten zien. Als ze langs de balie loopt, ziet ze een bord hangen. Ze komt dichterbij en bekijkt wat er op het bord staat en hangt. Er hangt een briefje met een advertentie erop. Ze zoeken iemand om te helpen met tattoo’s zetten. En daarvan tekeningen te maken. En daar begint haar gezicht te glunderen. Want tekenen kan ze als de beste. Altijd hoge cijfers gescoord. Maar tatoeëren kan ze ook als de beste. Ze kent de tattoo shop niet, maar eerst maar eens gaan bellen met het nummer wat op dit briefje staat. Als ze na het betalen van de rekening buiten staat, onderneemt ze

meteen actie. Ze krijgt ene Derek aan de telefoon en ze maken een afspraak. Volgende dag om negen uur ’s morgens.

<2>

Ze is precies op tijd voor haar sollicitatiegesprek. Aan de balie wordt ze gevraagd even te wachten. Dan verschijnt er een man van rond de veertig jaar. Kaal en gespierd. Hij lijkt op zo'n militaire figuur. Voordeel is natuurlijk zijn lengte. Denkt ze. Hij stelt zich vriendelijk voor als Derek Mose. Dan leidt hij naar een kantoor en laat haar plaatsnemen in de stoel tegenover het bureau. Hij begint meteen met vragen stellen en vraagt naar enkele voorbeelden, waarvan hij gezegd had deze mee te nemen. Ik laat deze zien en hij humt bij elk voorbeeld. Hopelijk is hij tevreden. Ondertussen bekijkt hij elke tekening, die in mijn portfolio zit. De spanning is enorm bij mij. Ik weet dat mijn tekeningen goed zijn, maar wat vindt hij?
'Jouw tekeningen zijn goed. Eigenlijk zijn ze meer dan goed.'
'Bedankt.'
Meer zeg ik niet om hem geen stroop om zijn mond te smeren. Maar dat blijkt dus niet te hoeven.
'Ik ben best wel enthousiast, Kari.'
Okay wat bedoelt hij nu? Is het goed of juist niet? Ik besluit er maar niet op te reageren. Maar dan wil Derek een reactie van mij.
'Zeg je niets?'
'Uhm, weet niet zo goed hoe ik hierop moet reageren.'
'Weet je dat niet of durf je dat niet?'
'Ik vind het wat raar om daar zelf iets over te zeggen. Over mijzelf.'
'Dat snap ik. Maar hoe was de reactie van degene, die deze tatoeages wilde. Dat is waar ik om vraag.'
'O, sorry. Dat had ik niet begrepen.'
'Ja, dus…'
'Sorry, sorry, sorry. Uhm, ze waren eigenlijk ook best wel enthousiast.'
Als ze Derek aankijkt, schieten ze allebei in de lach.
'Ik ben niet zo goed in mijzelf verkopen.'
'Dat had ik al door, maar dat geeft niet hoor.'
'Dank je geloof ik.'
Hij kijkt steeds aandachtiger naar waarschijnlijk de details. Want zijn gezicht is steeds dichter op mijn tekeningen terecht gekomen. Hij zegt nu niets meer en zijn gezicht heeft mij geen informatie prijs. Maar het duurt wel heel erg lang.

‘Ja, dan nu de conclusie. Jouw tekeningen vertellen mij dat jij heel erg goed kan luisteren. En daarna ga je daarvan uit werken. De foto’s van de tekeningen. Dus het uiteindelijke resultaat is verbluffend.’
‘Uh, dank je denk ik.’
‘Vertrouw jij op jezelf in het hele proces?’
‘Niet altijd. Soms duurt het even voordat het ontwerp is wat de klant wil en soms moet je wel eens pushen om tot een ontwerp te komen waarvan jezelf vindt dat het verhaal ten goede komt.’
‘Dus af en toe doe je iets waar de klant niet om gevraagd heeft?’
‘Soms ja.’
‘Knap, dat je dat toch probeert.’
‘Ja waarom niet?’
‘Natuurlijk. Er zal ook wel een klant tussen zitten, die denkt het beter te weten.’
Ze knikt met haar hoofd naar hem. Wacht gespannen af. Dan zegt Derek het volgende.
‘Ik neem je aan.’
‘Dank je.’
‘Eerst een week op proef, dan voor vast als blijkt dat je waar maakt wat dit belooft.’
Op dit laatste deel van zijn zin houdt hij de portfolio omhoog. Waar hij gewoon verder in neust. De waardering is zichtbaar op zijn gezicht. Ze heeft er zin in om hier te werken.
‘Loop je meteen mee om alles te zien en te horen?’
Ze knikt enthousiast met haar hoofd. Weet eigenlijk niet zo goed wat ze moet zeggen. Al zou ze het wel willen uitgillen. Hij legt uit dat ze allemaal een eigen werkruimte hebben om met de klant te werken. Hij laat zo’n werkruimte zien en ze merkt op, dat de werkruimte wel heel ruim is voor een tattoo shop. Dan vertelt hij nog meer over haar contract.
‘Je krijgt twee dagen vrij in de week. In ieder geval de zondag, want we zijn dan gesloten.’
Dat is apart. De meeste tattoo shops zijn juist in het weekend open. Dan legt hij uit dat ze waarschijnlijk de donderdag krijgt voor haar tweede dag. Voor haar is het prima. Het maakt haar niet uit. Maar fijn is het zeker. Ze loopt dan ook na twee uur rondgedarteld te hebben de winkel uit. Bijna huppelend. Morgen gaat ze al aan de slag. Eerst gaat ze boodschappen doen, zodat ze een paar dagen eten in huis heeft. Zondag is toch ook een dag dat ze even kan bijkomen en zich kan voorbereiden op de volgende dagen.